

De rol van de mens in het geestelijke en het materiële universum

20 mei 1957
lezing 6D

“Gegroet in de naam van God. Ik breng jullie Gods zegen.

Beste vrienden, er is de laatste tijd veel gesproken over hoe moeilijk het voor jullie mensen is om je eigen vrije wil aan God ondergeschikt te maken. Ik wil daar nu ook graag iets over zeggen. Er zijn weinig mensen die aan het begin van deze weg staan, bij wie dit niet min of meer het geval is. Laten we nu eens samen nagaan wat de reden daarvan is, waarom het zo moeilijk is om je wil aan die van God ondergeschikt te maken. Wanneer jullie erover nadenken, zullen jullie zeggen dat hiervoor een gebrek aan vertrouwen verantwoordelijk moet zijn. Ja, ook een gebrek aan vertrouwen in God, ook al zijn jullie in gedachten hierover nog niet in het reine, gevoelsmatig *moet* dit wel zo zijn. Want als jullie vertrouwen in God zo groot was als gerechtvaardigd zou zijn, dan zou niemand van jullie het moeilijk vinden om Zijn wil boven die van jezelf te stellen. Iedereen reageert toch ergens gevoelsmatig zodanig dat hij gelooft dat hij zelf beter weet wat goed voor hem is of wat nuttiger voor hem is. In werkelijkheid klopt dat helemaal niet. Want niettegenstaande de eigenliefde die ieder mens heeft, is de liefde voor zichzelf toch maar een zieke en kortzichtige liefde, terwijl de liefde die God voor jullie heeft een zuivere, sterke en gezonde liefde is. Het is daarom dat deze aard van liefde ook vooruitziender en zachtaardiger is en jullie het betere wil toeschuiven. Zeker, wat God jullie in eerste instantie moet doen toekomen is vaak niet aangenaam. Niet omdat Hij dat zo wil maar omdat volgens de wet van oorzaak en gevolg jullie eigen daden of houdingen uit het verleden zulke gevolgen wel moeten hebben. Het zal echter

aanmerkelijk minder zwaar worden wanneer men in staat is om dat te aanvaarden en zich ook hier aan Gods wetmatigheid ondergeschikt te maken. Dan zal men door het te boven komen en bestrijden van deze moeilijkheden sterker, vrijer en gelukkiger worden en bij elke stap voorwaarts de zin ervan steeds beter begrijpen. Pas wanneer deze zelf geschapen hindernissen overwonnen zijn, kan het geluk dat God jullie wil doen toekomen – ook al op aarde – geogst worden. Want juist het overwinnen van de moeilijkheden die je zelf hebt veroorzaakt – ook wanneer je deze oorzaak voorlopig niet kunt vinden – maakt voldoende vrij om het geluk te kunnen ontvangen, te kunnen verdragen en vast te kunnen houden. Alleen zij die krachtig voortgaan in het geestelijke zullen het kunnen ervaren en daardoor ook deze moeilijkheden niet zo tragisch nemen. Wie God *werkelijk* vertrouwt zal zich niet bij die zwaarte neerleggen, wanneer hij denkt: ‘Heer, Uw wil geschiede’. Beste vrienden, ik zou ieder van jullie willen vragen – en in het bijzonder diegenen die bij het horen van deze woorden gevoelsmatig bezwaar hebben – om jezelf te onderzoeken hoe het met het vertrouwen in God is gesteld. Al deze verkeerde innerlijke houdingen moeten bestreden en rechtgezet worden en dat gaat immers alleen wanneer ze van alle kanten belicht en onderzocht worden. Dan zal men het hele antwoord vinden. Ik geef jullie deze aanwijzing. Het is een belangrijke sleutel.

Nu zal iemand mij misschien vragen: “En dan, wanneer ik erachter gekomen ben dat mijn vertrouwen in God inderdaad gebrekkig is, wat dan?” Maar, lieve mensen, het is al heel wat wanneer jullie eenmaal het zieke punt kunnen pakken. Ieder dieper weten over hoe het jullie innerlijk werkelijk gaat zal tot verder weten en volgende sleutels leiden totdat de hele kluwen is ontward. Onderzocht moet worden waarom dat zo is. De zuiver oppervlakkige overwegingen die de mensen zich voorstellen zullen niet voldoende zijn. Daarom moet je innerlijk op onderzoek gaan, jezelf geheel en al leren kennen. De mensen zullen bijvoorbeeld altijd weer zeggen: ‘Ja maar, wanneer er toch een rechtvaardige God bestaat, hoe is het dan mogelijk dat er al die narigheid op aarde is?’ Alleen al in deze manier van denken ligt het gebrek aan vertrouwen in God besloten. Jullie twijfelen daarmee dus eerder aan Gods rechtvaardigheid en liefde dan aan jezelf, aan de feilbaarheid van mensen. Dat is bij dit thema al een belangrijke overweging.

Wanneer dit gevoel echter werkelijk diep geworteld is, dan spelen daarbij zuiver *persoonlijke*, innerlijke problemen een rol die nog niet herkend werden. Iets heel persoonlijks brengt deze weerstanden teweeg. Daarom is het belangrijk dat de mens uiterlijk de wetmatigheden leert kennen.

Wanneer het begrip en de wil tot objectiviteit dan enigermate aanwezig is, zal het inzicht voor deze wetmatigheden meer en meer groeien en zo helpen om de verdere voorwaarden te vervullen. Dat is het onderzoeken van de eigen gevoelsreacties. Daarmee zal er vrede en harmonie ontstaan en zo zal de mens echt meester over zijn leven kunnen worden. Dit is één van die punten: *HET VERTROUWEN IN GOD*. Wie werkelijk vertrouwen heeft, die zal graag alles aan Hem toevertrouwen en zich laten leiden. Die zal zichzelf onder Gods hoede plaatsen en zich met zijn hele wil inzetten om alleen *dat* te willen doen, om alleen *die* handelingen te doen of na te laten die in overeenstemming met Gods wil zijn. En pas wanneer het zover gekomen is, zal de verbinding van het individu met de geestelijke wereld van God tot stand gebracht kunnen worden zodat zij voor de mens inderdaad een realiteit wordt. Jullie behoren deze weg van zelfonderzoek met geen ander doel te gaan dan om jezelf te bevrijden en daardoor gelukkig te worden. Maar aangezien geluk nooit als doel op zichzelf verkregen en in stand gehouden kan worden, moet het uiteindelijke doel daarin gelegen zijn beter te kunnen dienen, helpen en liefhebben. Dat is dan geen offer meer wanneer jullie eenmaal zover gekomen zijn, zo verlicht en zo sterk geworden zijn. Alleen de gelukkige en vrije mens kan immers waarlijk dienen en liefhebben. Daar sluit de cirkel zich weer.

Hoe vaak heeft de mens niet heel persoonlijke weerstanden tegen het idee dat God een wezen, vorm en persoonlijkheid is, de Vader dus van alle wezens. Wanneer er zulke sterke innerlijke weerstanden zijn, dan zijn daar persoonlijke redenen voor. Ik wil jullie ook hier graag aanwijzingen geven: wanneer dit bij iemand het geval is, zou hij bij zichzelf kunnen onderzoeken hoe zijn verhouding tot zijn fysieke vader was – of is. Want de mens wijst het begrip God als vader zo vaak af omdat hij zijn aardse vader afwijst of zich tegen hem verzet. Ik wil het er nu helemaal niet over hebben of dit terecht of onterecht is, daar gaat het niet om. Waar het om gaat is wat de gewaarwordingen ten opzichte van de aardse vader in feite zijn, hoe helder de kijk is die men op hem heeft, hoe zeer deze gewaarwordingen andere houdingen kunnen kleuren en hoe de gevoelens eenvoudigweg ‘associatief’ reageren. Dat kan zijn zoals het zich afzetten tegen de ‘hogere macht’ die de vader voor het kind vertegenwoordigt; het zich ronduit verzetten tegen de autoriteit. Deze gevoelens zijn vaak overgebleven uit de kindertijd en uit de jeugd en worden later, onbewust van deze achtergrond, op de hemelse vader overgedragen. De gevoelens jegens de aardse vader worden niet *werkelijk* ingezien. Misschien wel ergens oppervlakkig zonder de diepere conclusies te trekken, maar dat is niet genoeg. Ik kan jullie wel zeggen,

dat waar er ook maar sprake is van een dergelijke krachtige afwijzing van God als vorm, persoon en vader, dit iets met de lichamelijke vader of met de houding ten opzichte van hem te maken heeft. Denk daar eens over na. Voor wie de waarheid op dit punt blootlegt, zal het al genoeg zijn om tegen zichzelf te kunnen zeggen: “Ik heb tot nu toe mijn mening helemaal niet op een objectieve overtuiging gebaseerd, maar mijn algemene meningen zijn emotioneel gekleurd. Dat wil ik toch beslist niet als de hoogstaande mens die ik graag wil zijn.”

Nu zal dit natuurlijk niet altijd dezelfde uitwerking hebben. Er zullen ook juist mensen zijn die op een tegenovergestelde manier reageren. Die misschien uit een verlangen naar een goede verhouding met hun aardse vader, God zoeken en, als compensatie zogezegd, God als vader erkennen. En ook hier zeg ik: het doet er niet toe of het werkelijk waar is dat God als persoon of vorm jullie vader is. Want wie zich op deze ziekelijke manier met God wil verbinden en hem onbewust als compensatie voor de aardse vader gebruikt, diens verhouding tot Hem moet wel troebel zijn omdat hij niet God zelf zoekt en bemint. Daarom zou ieder van jullie kunnen nagaan en werkelijk in jullie zelf naar binnen moeten voelen hoe sterk de gevoelens voor de aardse vader op de een of andere manier de gevoelens voor de hemelse Vader kleuren, beïnvloeden en in de war brengen. Een afwijzing omdat het juist om een boven hem gestelde autoriteit gaat of uit verlangen en compensatie. Dat dient onderzocht te worden. Alles in de ziel dient helder en zuiver en waar en gezond te zijn. Het maakt dan niet uit wanneer een ziek gevoel zich ‘toevallig’ aan iets vastklampt dat in overeenstemming met de waarheid is. Hebben jullie mij begrepen?” (Ja)

“Zo zeer zijn deze niet herkende gevoelens verantwoordelijk voor de houdingen die de mens aanneemt betreffende schijnbaar algemene onderwerpen. Niet alleen in geloofszaken maar ook in de dingen van alledag. De beste graadmeter voor jullie mensen, de beste manier om jullie zelf te onderzoeken is: *wat worden jullie gewaar* wanneer een bepaald onderwerp ter sprake komt. Zijn jullie van binnen heel rustig en kalm, bespeuren jullie geen disharmonie, dan is dat een teken dat hier niets verborgen en verschoven is. Dan hebben jullie al naar omstandigheden of een juiste of een verkeerde mening waarin geen persoonlijke gevoelens en innerlijke problemen of conflicten verwickeld zijn. Wanneer echter bij een of ander onderwerp een zwaarte, een weerstand, een verkramping optreedt, dan kunnen jullie er zeker van zijn dat er iets met jullie ziel hieromtrent niet gezond is. Dat moet ieder zelf uitzoeken, en wie met datgene wat hij ontdekt niet overweg kan, niet verder weet te komen, die zal ik graag ook

in een eventuele privé-sessie verder helpen.

Ik zeg jullie, lieve mensen, jullie kunnen jezelf allemaal tot op zekere hoogte helen en bevrijden en je zo gelukkig maken wanneer jullie op deze manier op zoek gaan. Wanneer jullie werkelijk van plan zijn de *waarheid* te willen kennen zoals die nu eenmaal in jullie is op dit moment is, wanneer jullie je wil sterken en niet voor deze waarheid hoe onaangenaam zij in eerste instantie ook mag lijken terugschrikken, dan kunnen jullie daardoor ook anderen gelukkig maken! Wanneer jullie God werkelijk vragen je daarbij te helpen, zal Hij het doen. Neemt jullie dagelijks voor open te staan voor deze waarheid in jezelf. Zij kan jullie dan op verschillende manieren worden getoond. Daartoe is echter niet slechts voor één keer maar altijd weer de wil en moed voor nodig. Pas wie de weerstand tegen het altijd weer opnieuw aangrijpen van de wil overwonnen heeft, zal achteraf erg blij zijn. Dit heb ik al vaak gezegd en ik zal het ook nog dikwijls moeten zeggen. Gevoelsmatig zal de eerste reactie zijn: “Ik wil het niet weten, terug, terug, ogen dicht.” Men zal dit met allerlei uiterlijke verklaringen rechtbreien. Wie echter denkt: “Ik moet, ik kan alleen op deze manier gezond worden, ik kan alleen op deze manier geven, als heel mens, ik kan alleen zo echt liefhebben en ziende worden, dat kan alleen Gods wil zijn en wanneer dat Gods wil is, dan is het ook goed voor mij, dan zal ik niet overgevoelig zijn bij het willen zien van een onaangename waarheid in mijzelf.” die zal *zegevieren* over het blinde, over het lagere zelf in zich – en daarmee ook over het duistere.

Ik zeg het toch steeds weer, ieder mens, niet alleen een medium, kan en zal een persoonlijke verbinding met Gods wereld hebben. *Iedereen* kan het, iedereen, beste vrienden. De voorwaarden moeten echter worden vervuld. Wanneer Gods geesten (via een medium) tegen jullie spreken, dan willen ze niet op een of andere manier afhankelijke marionetten van jullie maken. Geesten die niet tot Gods orde behoren – om van duistere geesten maar te zwijgen – zullen het heerlijk vinden wanneer ze jullie bij elk aards probleem precies kunnen vertellen wat jullie moeten doen en laten. Het geeft hun macht, het streelt hun ijdelheid. Maar een geest van God wil dat niet. Hij wil die macht of ijdelheid niet en heeft die ook niet nodig. Hij wil dat wat God wil en God wil jullie tot vrije, onafhankelijke mensen vormen. De ware vrijheid kan immers alleen maar *in God en door God* komen en doordat jullie zelf, heel persoonlijk, de geregelde kennis verkrijgen wat telkens Gods wil is en wat niet. Daarbij willen wij jullie helpen hoe deze verbinding van ieder afzonderlijk tot stand kan komen. Dat willen we jullie laten zien. Aan de ene kant bestaan daarvoor

heel bepaalde, vaststaande basisregels. Aan de andere kant staan bij ieder individu zijn privé-belemmeringen in de weg. Wie echter bereid is deze verbinding zelf tot stand te brengen, die wil ik helpen en ik wil jullie graag bepaalde grondbeginselen uitleggen hoe deze verbinding voor ieder afzonderlijk tot stand te brengen is, wat er gebeuren moet. Jullie moeten hier echter zelf een besluit over nemen. Ook daarin willen wij jullie vrije wil geen geweld aandoen; God doet dit ook nooit. Daarom mogen jullie mij aan het einde van de zitting meedelen of jullie dit willen. Ik zal daar misschien niet iedere keer en niet uitsluitend over spreken, dit hangt er helemaal van af. Het zal ook aan algemene lezingen gekoppeld worden, die toch immers ook altijd dingen bevatten die ook voor deze persoonlijke verbinding van individuen belangrijk zijn. Natuurlijk zal ik ook verder jullie vragen beantwoorden, ook wanneer ze niets met dit onderwerp te maken hebben. Zo zal dit een soort ‘cursus’ zijn, wanneer jullie dat zo willen. Ik zal jullie aan het einde van de zitting van vandaag de vraag stellen en jullie moeten me een heel eerlijk antwoord geven. Jullie mogen het ook rustig zeggen wanneer jullie dit misschien niet willen. Niet alles wat ik daarover te zeggen zal hebben, zal helemaal nieuw voor jullie zijn want ik heb al veel in mijn lezingen aangestipt, maar deze ‘cursussen’ zullen zagezegd de voorwaarden stap voor stap samenvatten, al naar gelang jullie voortgang. Het is, lieve mensen, een grote, de grootste schat die de mens zich op deze manier kan verwerven. Gemakkelijk is het echter niet want voor alles wat werkelijk waardevol is en geluk brengt, moet je moeite doen. De mens moet zelf beslissen, het besluit kan niet voor hem genomen worden. Ik zou hier ook dit nog willen zeggen: wie datgene wat hij hier dan leert niet toepast, heeft ook niet het recht om iets van deze geestelijke waarheden te ontkennen, ook niet voor zichzelf. Alles wat jullie door een geest van God hier of elders wordt gezegd, kan ieder zelf op deze wijze niet alleen te weten komen maar *beleven*, zo sterk beleven dat het hem zekerheid geeft, meer dan alle uiterlijke aardse bewijzen. Wie echter niet de voorwaarden vervult, om alles wat jullie hier horen en leren zelf te kunnen beleven en zo bevestigd te zien, die heeft ook niet het recht om het twijfelachtig te maken.

En nu jullie vragen, beste vrienden.”

VRAAG: Ik zou willen vragen hoe het verschil tussen de Indische en de westerse opvatting over leven na de dood uitgelegd kan worden, beter gezegd, je kunt eigenlijk alleen maar zeggen: wie heeft er gelijk? Of er volgt helemaal niets, zoals de Indiërs zeggen omdat na herhaalde incarnaties alles in het niets oplost, de individuele persoonlijkheid niet overleeft óf er

bestaat toch een of andere manier van persoonlijk leven met het bewustzijn?

“Om te beginnen zou ik even willen noemen dat er nauwelijks een geloofsopvatting is – al is hij nog zo onjuist – die niet een kern van waarheid bevat. Zij bevat altijd wel iets dat van de waarheid afkomstig is maar dat eenvoudig door misverstanden, een verkeerde uitleg, vergissingen en de lange omzwervingen van sommige overleveringen is vervormd. Een andere reden is dat de mens met zijn beperkte verstand veel niet kan begrijpen. Maar ergens steekt er een kern van waarheid in. Telkens wanneer jullie dit soort vragen hebben, mogen jullie die mij ook voorleggen, ongeacht om welke geloofsopvattingen of Bijbelteksten het misschien ook gaat. Ik zal jullie graag en zo goed als ik kan opheldering geven waar de kern van waarheid telkens gevonden kan worden. Dit zal jullie algemene begrip vergroten.

Om nu op jouw specifieke vraag terug te komen wil ik, om deze vraag zo goed mogelijk te kunnen beantwoorden, jullie eerst graag uitleggen hoe het *werkelijk* zit. Dan zal de tegenstelling tussen de beide interpretaties uit het antwoord zelf blijken. Hoe hoger de ontwikkelingsgraad van het individu is, des te meer vallen de beperkingen van het eigen ego weg. Het is het ego dat deze muur van blindheid en afscheiding om de ziel heen bouwt. Hoe hoger de ontwikkelingsgraad, des te duidelijker komt de band die de een met de ander verbindt te voorschijn. Een band in de zin van vrijheid, in de zin dat wij allemaal werkelijk met elkaar in liefde verbonden zijn. Door deze liefdesband wordt de pijn van de één werkelijk de pijn van de ander. De vreugde van de één wordt inderdaad door de ander werkelijk gevoeld alsof je zelf deze vreugde, of deze pijn helemaal precies hetzelfde beleeft.

Dus het ego in zijn afgescheidenheid, zijn ‘zich-op-een-bijzondere-plaats-zettend’ en dat zich daardoor in zekere zin boven de anderen verheft omdat hij het voor zichzelf beter wil hebben dan voor de anderen, verdwijnt met iedere stap die het wezen, mens of geest, opwaarts gaat. Wanneer de hoogste treden bereikt zijn, is deze verbroedering, deze liefde, dit één zijn met het jij, ieder jij, zo sterk dat ieder individu steeds volledig meegolft met het jij, in een werkelijke *vrije* verbondenheid met alle broeders en zusters en de Vader in de hemel. Het is heel moeilijk om jullie dit in woorden duidelijk te maken, omdat het begrip hiervoor jullie nog moet ontbreken aangezien jullie dit nog niet echt zelf beleefd hebben. Daarom kan ik jullie alleen maar vragen te proberen om als het ware tussen de regels door mee te voelen zodat jullie intuïtief begrijpen

wat ik jullie tracht duidelijk te maken.

De hoogste trede is die welke wij het “Huis van God” noemen. Dat moeten jullie je niet als een huis voorstellen maar veeleer als een grote sfeer. Bij diegene die het Huis van God binnentreedt en niet meer geboren hoeft te worden, is deze versmelting met het jij zo sterk dat, zoals gezegd, alles van de één door de ander meegevoeld en beleefd wordt omdat het ego overwonnen werd. (Niet ieder wezen gaat direct het Huis van God binnen wanneer de noodzaak voor levens op aarde niet meer aanwezig is. De verdere ontwikkeling gaat in andere sferen in de geestelijke wereld door). Nu maken de mensen de fout – het is eenvoudig een begripsverwarring en dit is geen verwijt, het is immers heel begrijpelijk dat de mens met zijn beperkte verstand dikwijls gewoon niet anders kan – te denken dat het ego identiek is met de individualiteit van de persoonlijkheid. Het ene heeft met het andere niets te maken, het ene sluit het andere niet uit. Integendeel, zoals ik jullie in enkele lezingen probeerde duidelijk te maken, wordt het Ik-bewustzijn bij iedere hogere trede die een wezen bereikt, uitgebreid en versterkt omdat de afscheiding van het ego werd overwonnen. Deze afscheiding is ook blindheid en een gebrek aan begrip en maakt daardoor het Ik-bewustzijn – en daarmee de individuele persoonlijkheid – kleiner of beperkter. Het ego moet dus een keer overwonnen worden, de versmelting moet plaatsvinden. Daarbij wordt de individualiteit niet alleen niet opgegeven maar komt zij juist in een steeds grotere vrijheid, licht, begrip en liefde pas goed tot haar recht.

Jullie kunnen hier dus ook zien hoe in de Indische opvatting de kern van de waarheid behouden is en evenzo in de joodse en christelijke opvatting, die de eerstgenoemde lijkt tegen te spreken. Bij de eerstgenoemde heeft het oplossen betrekking op het ego, bij de laatstgenoemde opvatting wordt alleen over de individuele persoonlijkheid gesproken die werkelijk in de harmonie van het eeuwige leven leeft. Allebei zijn waar. Als deze leer, dat wat Nirwana wordt genoemd, zich onder de Indiërs verspreid heeft, dan heeft dat de volgende oorzaak: er was in India altijd een zeker aantal mensen die, door bepaalde meditatieoefeningen (zoals ik in deze cursussen van plan ben te laten zien) alsook door de eventuele hoge ontwikkelingsgraad van hen, zich de gave of het vermogen had verworven hun geest van het lichaam te bevrijden zonder het bewustzijn te verliezen en op die manier bepaalde geestelijke ervaringen te hebben. Omdat het overwinnen van het ego, tenminste tot op zekere hoogte, een basisvoorwaarde is voor zulk geestelijk beleven en het daarmee verbonden geluksgevoel, is het heel begrijpelijk dat de beschrijvingen van die mensen anderen die dit zelf niet hebben beleefd, in de war

brachten. Ieder gevoel is moeilijk in woorden uit te drukken. Hoe verhevener, mooier en gelukzaliger een gevoel is, hoe moeilijker het in woorden omschreven kan worden voor mensen die dit nog niet konden beleven. Dit geldt heel in het bijzonder voor zulke geestelijke belevissen. Daardoor staat ieder geestelijk beleven, dat op de overlevering is aangewezen, nog veel makkelijker aan misverstanden bloot dan al het zuiver feitelijke. Zo gebeurde dat in dit geval ook. Het is dus absoluut niet zo dat de persoonlijkheid oplost en tot niets wordt. Als dat zo zou zijn, dan zou de persoonlijke ervaring helemaal niet geregistreerd en bewust kunnen worden en zou daarom ook nooit gepoogd kunnen worden om deze ervaring, hoe gebrekkig ook, door te geven.

Zo is dus de opvatting dat de individuele persoonlijkheid ophoudt te bestaan een heel begrijpelijk, maar desalniettemin groot misverstand. Want het is onmogelijk, beste vrienden. Er bestaat *niets* dat zich oplost van wat door God in schoonheid en reinheid werd geschapen, zeker niet het geestelijke. De persoonlijkheid in zijn zuivere vorm, dus zonder ego, is toch iets zuiver geestelijks. Niets verdwijnt. Wanneer jullie op aarde een prachtige bloem of een lief dier zien en jullie geloven dat dit vergankelijk is omdat het lichaam of het uiterlijke omhulsel vergaat, of omdat deze soort uitsterft, dan vergissen jullie je. Nee, lieve mensen, wat mooi en edel, wat geestelijk is – en het mooie en edele is immers altijd geestelijk – lost nooit op, het bestaat eeuwig. Misschien in een wat andere vorm, maar zijn karakteristiek, zijn persoonlijkheid dus blijft volledig behouden. Het geestelijke is toch hetzelfde als het levende. Wanneer jullie een dood lichaam zien, zeggen jullie zo nu en dan misschien: ‘Het leven is uit hem geweken, of het leven is voorbij’. Jullie weten nu al dat daarmee de levende geest bedoeld wordt. Wat er aan goeds, aan edels in het karakter van ieder mens of wezen aanwezig is, dat lost nooit op en het blijft ook individueel bestaan. Begrijpen jullie dat?”

VRAAG: Ja. Er is ons mensen natuurlijk veel aan gelegen om vast te kunnen stellen, of er tenminste een beetje helderheid over te krijgen, of de banden met allen die we liefhebben blijven bestaan.

“Dat zeg ik ja. Vanzelfsprekend. Als er geen individuele persoonlijkheid zou bestaan dan zou er, in liefde of anderszins, ook geen verbinding met anderen kunnen zijn. Niet alleen dat jullie met diegenen in liefde verbonden blijven met wie jullie tot nu toe nauw verbonden waren, maar eens, na een voor jullie begrippen misschien zeer lange tijd, zullen deze banden zich uitbreiden en andere wezens omvatten die jullie nu

onverschillig laten en aan wie jullie nu zelfs een hekel hebben. Deze liefde en verbondenheid zal zich dus steeds meer uitbreiden en steeds meer andere broeders en zusters omvatten. Dus wat er in de geestelijke ontwikkeling wordt bereikt – liefde, begrip enz. – kan nooit verloren gaan. De totaal verkeerde opvatting dat de gehele persoonlijkheid op zou houden te bestaan, is overigens helemaal niet afkomstig van de Indiërs zelf, die deze geestelijke belevissen – dat wat Nirwana genoemd wordt – hadden. Ik kan je vertellen dat wanneer je ooit met zo iemand persoonlijk zou spreken, of het nu een Indiër of iemand anders is, hij je zou bevestigen dat het precies zo is als ik je geprobeerd heb duidelijk te maken. Hij zou bevestigen dat het een misverstand is en dat juist in integendeel de individualiteit – het individuele vermogen om belevissen te hebben – alleen maar groter en in geen geval kleiner wordt en dat het alleen maar gaat om de oplossing van het ego. Daarin zit een wezenlijk verschil. En het zou goed zijn wanneer jullie over dit verschil zouden nadenken en mediteren. Want de mens gelooft zo vaak dat zijn hele persoonlijkheid en individualiteit met het ego samenhangt.

Ik zou het zo willen zeggen: het ego is een deel van het lagere zelf. De individuele persoonlijkheid is het totaal van datgene wat het wezen juist is in zijn huidige staat van ontwikkeling, met inbegrip van het lagere en het hogere zelf. Wat vergaat is echter alleen het lagere zelf, dat jullie zwaar en aan de aarde gebonden maakt, dat met zijn ego juist het individuele vermogen om in ieder geestelijk gebied ervaringen te hebben beperkt, of het nu om geestelijke belevissen gaat of om de liefde voor de naaste of om het meevoelen enz. Zo moeten jullie je voorstellen dat er eigenlijk twee ‘zelves’ in jullie huizen die met elkaar of tegen elkaar vechten. Dat zeg ik jullie steeds. Wanneer jullie eenmaal zover zijn gekomen dat jullie dit onderscheid in jullie zelf precies gewaarworden, ze uit elkaar houden, dan zullen jullie deze verklaringen niet alleen veel beter begrijpen, maar jullie zullen daardoor een belangrijke stap dichterbij het beleven gekomen zijn waarover we hier spreken. Wanneer de mens altijd weer vasthoudt aan zijn ego, dan is dat niet alleen omdat het sowieso moeilijk is om al het lagere te overwinnen maar ook omdat hij in de waan verkeert en gelooft dat hij met het ego ook zijn individuele persoonlijkheid moet opgeven”.

VRAAG: Het medium wilde een vraag stellen: één van onze kennissen, een aanhanger van de Steinerschool, had het erover dat er eigenlijk geen twee “rijken” zijn, hemel en hel, goed en kwaad, maar drie. Volgens deze theorie is de aarde onderworpen aan een wezen dat niet de duivel of Lucifer is, maar ik geloof

Ahriman wordt genoemd die de materie beheerst en in een bepaald opzicht voor de mensen nog veel gevaarlijker moet zijn dan Lucifer. Het medium zou in de eerste plaats graag weten of dit klopt, in hoeverre en zo ja waar deze Ahriman vandaan komt en welke rol hij in het zondevalverhaal speelt. Ons werd de hele tijd immers alleen maar over Lucifer verteld. Hoe zit dat?

“Ook hierin bevindt zich een kern van waarheid. Ik zou het zo willen uitleggen: jullie weten dat niet alleen Lucifer gevallen is, maar dat hij nog een heleboel andere wezens met zich heeft meegetrokken. Niet al deze wezens zijn even zwaar belast. Nu had God zeven zonen, deze eerst geschapen wezens die hem het meest nabij stonden. Hiervan zijn er twee gevallen, behalve al die andere wezens waaronder er ook nog andere zijn die God op een bijzondere manier na stonden; maar daar zou ik het nu niet over willen hebben. In de eerste plaats heeft het niet met deze vraag direct te maken en verder is het voor jullie niet belangrijk om dit op voorhand zo precies te begrijpen. Ook al zouden jullie het precies begrijpen, het zou alleen maar tot misverstanden aanleiding geven. Het is voor jullie voldoende om dit tot zover te weten.

Nu is één van deze andere zonen van God, die met Lucifer meegegaan is, die geest die de materie beheerst, dus daarmee tot op zekere hoogte over de aarde regeert. Deze geest is eveneens zwaar belast, maar Lucifer die de zondeval veroorzaakte is toch de zwaarst belaste geest. Wanneer nu bepaalde leringen zeggen dat het om ‘drie rijken’ gaat, klopt dat niet helemaal. Dat wil zeggen, vanuit dit standpunt zouden het er meer dan drie zijn. Want Lucifer, die de meeste macht in het gehele van God gescheiden gebied bezit, heeft aan andere eveneens zwaar belaste geesten bepaalde gebieden (als ik het zo noemen mag) overgedragen waarin zij zogezegd min of meer zelfstandig macht uitoefenen. Alleen wanneer het om bepaalde kwesties gaat, moeten zij zich tot hem wenden. Het gaat hier weer om een imitatie van datgene wat in het Goddelijke rijk bestaat en wat ook door de mensen nagebootst werd; wat overal moet bestaan waar meerdere wezens samenleven, een bepaalde ordening dus, een rangschikking. Ook bij ons in het Goddelijk rijk hebben de geesten, al naar gelang hun ontwikkeling zelfstandige macht. Hun terrein van werkzaamheid wordt steeds groter en uitgebreider waar zij in zekere mate, binnen de strikte kennis van de geestelijke wetten, vrij kunnen beslissen en beschikken. Wanneer het echter boven deze graad uit gaat, dienen zij zich tot die geest te wenden die boven hen staat.

Nu klopt het dat deze ene broer van Lucifer dit aardrijk gekregen heeft en over de materie heerst. Dit wil echter niet zeggen dat de directe luciferische wereld geen toegang tot jullie heeft, maar ten eerste is het zo dat ook deze geest uiteindelijk aan Lucifer ondergeschikt is en daarom, hoe groot zijn macht ook moge zijn, deel is van het luciferische rijk. Wanneer dit jullie niet speciaal uitgelegd werd, dan is dat omdat het op zich niet van zo'n wezenlijk belang is. Jullie werd uitgelegd dat ook Lucifer zijn handlangers heeft die aan hem ondergeschikt zijn en een zekere macht hebben. En deze geest van de materie behoort daar ook toe. Maar zoals gezegd hij is niet de enige, want er zijn nog andere geesten van Lucifer die evenveel of bijna evenveel macht op andere gebieden bezitten. Het zou onmogelijk zijn om dit allemaal zo precies voor jullie uit de doeken te doen. Er zijn nog zoveel dingen die men jullie ook niet vertelt, niet zozeer omdat men het voor jullie verborgen wil houden maar omdat er noch de mogelijkheid noch de noodzaak toe bestaat.

Zo zijn er op aarde van die geesten die direct onder Lucifer staan, dus uit de hel komen en er zijn er die direct onder die andere geest van de stof staan. In laatste instantie staan zij weer allemaal gemeenschappelijk onder Lucifer, als ik het zo mag zeggen. Het verschil is heel duidelijk. Als die mensen dus zeggen dat deze geest van de materie een nog groter gevaar is dan het hellerijk zelf, dan is dit waar, want de directe luciferische geesten zijn de geesten van de boosheid, haat, moord, afgunst, hoogmoed enz. enz. Zij belichamen al deze gemeenschappen. Deze geesten echter hebben slechts in zoverre toegang tot de mens als bij deze mens zelf nog een overeenkomstige neiging aanwezig is. Wanneer een mens boven een bepaalde ontwikkelingsgraad is uitgestegen, misschien alleen in bepaalde aspecten van zijn persoonlijkheid – want jullie weten immers dat de ontwikkeling zich niet in één geheel ontvouwt – dan hebben de gevaarlijkste hellegeesten geen toegang tot hem. Want zelfs waar ook werkelijk nog wortels van zulke gevoelens in de ziel aanwezig zijn, zullen deze mensen proberen hiertegen te vechten en tenminste waar het om het handelen gaat, niet aan zulke influisteringen toe te geven. Er zijn echter veel mensen die weliswaar niet meer tot deze gemeenschappen in staat zijn en de directe hellegeesten daarom aanvankelijk ook niet meer kunnen dienen, die echter door hun staat van ontwikkelings zeer toegankelijk zijn voor de geesten van die luciferische broer. Het zijn die mensen die volledig aan de materie gebonden leven, zonder daarmee iemand echt enig kwaad te doen. Die zich echter van God en alles wat in het geestelijke is afkeren en daarvoor steeds blinder en onontvankelijker worden. Zo heeft eerst die broer van Lucifer direct, maar Lucifer indirect gezegevierd. Want het doel van de duistere machten is om alle wezens

van God te verwijderen. Door deze verwijdering van God en van het geestelijke leven, kunnen zelfs de directe hellegeesten weer toegang tot de mensen krijgen, ook wanneer dat aanvankelijk niet het geval was. Door de sterke gehechtheid aan de materie komen dan zelfs weer bepaalde lagere gevoelens tevoorschijn. Die geest dient dus Lucifer op een indirecte manier en kan vele mensen gevangen nemen waar dat Lucifer zelf niet lukt. Zij vallen dus indirect, door de materie aan Lucifer ten prooi. Het zijn dus geenszins altijd boosaardige mensen – daarvoor heeft Lucifer zijn broeder niet nodig – maar het zijn mensen wiens uitzicht is vertroebeld en steeds meer vertroebeld raakt naarmate ze zich meer aan de materie binden. Zij verruimen hun blik niet doordat zij de weg van de zelfkennis en zelfoverwinning, de liefde en nederigheid niet gaan en zodoende het contact met de goddelijke wereld niet tot stand brengen. Ze leven in een vlakke, duffe, grijze wereld en niets is echt levendig voor hen omdat juist door het gevangen zijn in het stoffelijke, het geestelijke of het levende in hun leven ontbreekt.

Ik zou hier aan toe willen voegen dat veel mensen geloven dat ze spiritueel zijn omdat ze van kunst houden of intellectuele interesses hebben. Maar dat maakt hen nog geenszins werkelijk geestelijk, werkelijk levend. En zo kan het dan nogal eens voorkomen dat een mens, over wie die broeder van Lucifer zo'n macht heeft verkregen en die zo steeds zwakker en doder wordt, in een toestand kan geraken waarin hij zich, ook zonder het te weten, direct aan Lucifer verkoopt. Die mens gelooft door zijn vertroebeld blikveld zo ongeveer aan niets anders dan aan het materiële en kan daarom het gevaar ook niet bestrijden. De vijand die je niet kent is altijd gevaarlijker dan de vijand over wiens bestaan en aard je een heldere kijk hebt. Zelfs waar dit niet gebeurt, is het al genoeg dat een mens de weg omhoog naar God niet gaat, wat die broer van Lucifer dikwijls lukt waar het Lucifer zelf niet zou kunnen lukken. Begrijpen jullie dat? (*Ja*). Dus er steekt ook hier iets waars in, zoals jullie zien, ook wanneer je niet kunt zeggen dat er juist drie rijken bestaan. Wanneer men dat zegt zou men meer moeten vertellen over zaken waarvan jullie helemaal niets weten. Daarom kan men rustig zeggen dat het in hoofdzaak om de strijd tussen goed en kwaad gaat. Al het andere is slechts bijzaak.”

VRAAG: Ik wil graag een vraag over de gevoeligheid van dieren stellen. Hoewel gezegd wordt dat de mens het hoogst ontwikkelde schepsel op aarde is, wat zeker ook wel klopt, schijnt het dier op bepaalde gebieden beter dan de mens te zijn. Ik heb bijv. altijd al waargenomen hoe gevoelig dieren zijn, neem alleen al

de jachthonden; zij hebben een zintuig dat de mens helemaal schijnt te ontbreken. Of bijv. onze katten; je kunt altijd weer waarnemen dat wanneer één van ons thuiskomt, zij dat van te voren al weten voordat ze ons nog kunnen horen. Dan springen ze naar de deur toe, terwijl zij zich niet verroeren als andere mensen buiten voorbijlopen. Ik begrijp niet hoe dat mogelijk is. Hoe komt dat? Waar berust dat op?

“Het zit zo: dat wat door jullie instinct genoemd wordt, is niets anders dan dat zintuig waarmee je dingen waarneemt die niet aards of stoffelijk zijn. Dat het dier dit veel sterker ontwikkeld heeft, komt omdat het verstand bij het dier nog niet zo sterk ontwikkeld is als bij de mens. Het verstand is voor de mens, juist voor de vooruitgang van de mens, wel heel erg belangrijk want zij heeft effect op de wil. Wanneer het intellect daarentegen doel op zichzelf wordt en niet een middel tot het doel, een middel om tot God te komen en dus in een verkeerde baan wordt gebracht en teveel nadruk krijgt, dan ontstaat weer een disharmonie in de mens en verkwijnen die andere zintuigen. Juist in de huidige tijd is dit heel vaak het geval. Het evenwicht moet dus hersteld worden en als dit niet gebeurt heeft dat altijd ernstige consequenties. Precies zo had het in vroeger tijden, of bij bepaalde volkeren ook nu nog, zo zijn gevolgen wanneer het intellect werd verwaarloosd. Zo kunnen jullie bij zogenaamd primitieve volkeren waarnemen, dat deze gave veel sterker is ontwikkeld. Wanneer het dier dus dit zintuig bezit dat de mens vaak ontbreekt, dan is dat omdat hij dat als compensatie nodig heeft. Ook de mens zou veel meer van deze kracht kunnen bezitten wanneer hij de juiste middelmaat zou weten te vinden en zijn intellect alleen middel tot het doel zou zijn. Dit zal ook gaan gebeuren.

Daarmee is je vraag eigenlijk beantwoord, maar deze vraag opent nog verder interessante gezichtspunten die ik nu in dit verband graag zou willen bespreken. Door deze misstand van de ziel, als ik het zo mag zeggen, die de ziekte van jullie tijd is, wordt in deze huidige tijd bij jullie op aarde een technische en wetenschappelijke vooruitgang geboekt die echter geen gelijke tred houdt met de geestelijke vooruitgang.

Wanneer God aan jullie mensen het verstand heeft gegeven, dan is dat toch omdat jullie met behulp daarvan je beslissingen zouden kunnen nemen: ik ga deze of die weg, ik beslis zus of zo. Dit kan evenzo voor het geestelijke leven en de geestelijke instelling aangewend worden. Dit moet echter wel vanuit vrije wil komen en dit wilsbesluit komt voort uit het denken. Wordt het besluit op een juiste wijze genomen, dan zullen

alle instinctieve en buitenzintuiglijke waarnemingsmogelijkheden van de mens (de mediamieke krachten daarbij inbegrepen) niet alleen niet verlamd worden maar zich precies zo mede ontwikkelen als het intellect. Het gaat er dus alleen maar om in welke richting de mens zijn intellectuele kracht inzet. Functioneel en natuurlijk, zoals het in wijsheid en naar wetmatigheid moet verlopen teneinde het gehele geestelijk-zielenorganisme van de mens harmonisch te vormen en verder te ontwikkelen of door daarvan af te wijken wat tot disharmonie moet leiden en daardoor ook onverbiddelijk een zich-ongelukkig-voelen veroorzaakt.

Het zal jullie daarbij dus duidelijk zijn dat het denkvermogen wel een belangrijk middel is om de hoogste geestelijke treden te bereiken en dit niet als onbelangrijk afdoen, maar het moet jullie ook duidelijk zijn op welke manier het intellect gebruikt moet worden, in welke richting het opgaat en of het een doel op zich of een middel tot het doel is. Jullie zouden dus, naar aanleiding van het onderwerp dat jij hebt ingebracht, over het volgende eens na moeten denken:

- 1) Is in mij een harmonisch evenwicht geschapen? Geef ik dit instinct, of hoe jullie het ook willen noemen, voldoende speelruimte? Dit kan n.l. evenzo ontwikkeld en onderhouden worden als de intellectuele kracht van de mens. Houd ik dit gevoel niet tegen met m'n intellect dat uiteindelijk toch ook z'n beperkingen heeft?
- 2) Gebruik ik mijn intellect daar waar het nodig is, voor het doel waarvoor het mij gegeven werd? Wie zijn intellectuele krachten in dit licht beschouwt en stuurt, zal zijn leven in volkomen juiste banen kunnen leiden, zal het doel van zijn huidige bestaan geheel en al vervullen en daardoor in diepe vrede met zichzelf leven, want anders laat het geweten van de mens hem nooit met rust en in vrede leven. Begrijpen jullie dit?"

Nee, ik begrijp dat met de dieren helemaal niet. Hoe kunnen dieren die op de 12e verdieping zijn in de gaten hebben dat bijv. iemand thuiskomt? Hoe gaat dat te werk?

“Stel je een helderziende voor. Een helderziende heeft de gave bovenzinnelijke dingen te zien, buiten jullie tijd en ruimte in een andere dimensie. De helderziende kan zien wat in de toekomst zal gebeuren. Hij kan zien wat in het verleden is gebeurd, waarvan hij echter rationeel gesproken niets kan weten. En hij kan zien wat er in de tegenwoordige tijd op een andere plaats gebeurt, wat hij op een aardse manier niet kan zien, niet met zijn fysieke ogen. Hij ziet iets met het geestelijke oog of hij hoort iets met het geestelijke oor. Zo gaat het ook met het dier. Begrijp je?"

Een helderziende kan dus bijv. zien wanneer iemand een huis binnengaat, of zoiets?

“Zeker kan hij dat zo nu en dan. Het hoeft niet altijd het geval te zijn, maar wanneer er een bepaalde trilling bij past, ermee harmoniseert, dan wordt het opgevangen. Zo gaat het bij een dier ook. Neem bijv. jouw kat. Zij is op jouw trilling ingesteld, door de liefde harmoniseert de trilling tussen jullie. Wanneer jij nu binnen een bepaalde afstand komt, waarin het dier jou fysiek weliswaar nog niet kan waarnemen, neemt zijn geestelijk oog, oor of neus dit waar omdat de trilling overeenstemt. Precies zoals bij een helderziende of helderhorende, een mediamiek mens die met geestelijke organen waarneemt in plaats van met alleen de aardse.”

(Aha, nu begrijp ik het, dank je).

VRAAG: Ik wil nog graag een vraag van wetenschappelijke aard stellen. Ik heb een vriend die wetenschapper is en die heeft mij gezegd dat het meer dan een hypothese is dat de mensheid reeds op een minstens even hoog, zo niet hoger ontwikkelingsniveau is geweest als wij tegenwoordig. Ik bedoel zuiver aards, niet geestelijk. En dat de atoomenergie zonder twijfel al bekend was, dat de wereld honderdduizenden jaren geleden zagezegd ten ondergegaan is. Klopt dat?

“Ja, dat klopt. Zoals je juist opmerkt, waren de mensen *geestelijk* niet op dit ontwikkelingsniveau, waarop ze gezien hun technische vooruitgang zouden moeten zijn. Als de wereld, zoals jullie zeggen, ten onder gegaan is dan is dat juist de oorzaak ervan. Wanneer de discrepantie tussen de aardse en de geestelijke ontwikkeling te groot is, dan moeten bepaalde gebeurtenissen zich voordoen omdat het anders een gevaar zou vormen. Dit doet zich voor als een natuurlijk gevolg. En God laat het toe omdat het geestelijke gevaar veel groter zou zijn dan de aardse rampspoed ooit kan zijn. Zijn aardse leven verliezen betekent niets in vergelijking met het verlies van het geestelijke leven. Oorzaak en gevolg moeten uitgewerkt worden en wanneer God zo dan dikwijls ingrijpt, doet Hij dit toch alleen maar als het geen gevaar voor het geestelijke leven oplevert. De vernietiging van het geestelijke kan vaak alleen door de vernietiging van het aardse vermeden worden. Dat heeft de geschiedenis vaak laten zien. Alleen wanneer de geestelijke ontwikkeling, dus het Terug-naar-God erbij betrokken is, zal de levende en positieve kringloop werkzaam zijn in plaats van de negatieve die zichzelf uitdooft.”

VRAAG: God heeft toch zeven zonen. Ik ken er eigenlijk maar drie: Christus, Lucifer en deze Ahriman. Wie waren de anderen?

“De zeven zonen zijn: Christus, Michaël, Gabriël, Raphaël, Uriël, Lucifer en die andere.” *Dus de aartsengelen?* “Ja.

Nu, mijn beste vrienden, wie heeft vandaag al kunnen besluiten of jullie met die cursus willen beginnen waarover ik in het begin gesproken heb. Ik zal het jullie, de rij afgaand, vragen en jullie mogen me heel eerlijk antwoord geven en je in geen enkel opzicht gedwongen voelen.”
(Iedereen zegt: Ja)

“Goed, dan zullen we daar de volgende keer mee beginnen”.

VRAAG: Met het probleem van de vrije wil heb ik geen moeilijkheden. Ik begrijp het op mijn manier en wel zo, dat ik de vrije wil heb om grote vergrijpen zoals diefstal en moord wel of niet te plegen. De zin van de vrije wil is echter, of mij dat persoonlijk bevalt of niet om het juiste te doen of niet te doen en dat weet je min of meer van te voren al.

“Ja, dat is helemaal juist. Je kunt het weten wanneer je dat werkelijk wilt. Vaak wil de mens dat echter niet te weten komen omdat het antwoord hem niet goed uitkomt. Heel vaak komt de geestelijke plicht niet overeen met wat men wil! Hier past wat ik de laatste keer opmerkte: in de vrije wil moet verantwoordelijkheid, plicht en zelfbeheersing zitten. Wanneer dat niet het geval is dan is de vrije wil niet alleen een gevaar, maar dan kan het zo ver komen dat er zo’n gebeurtenis plaatsvindt als in bovenstaande vraag werd besproken. Ik hoef dit hier niet te herhalen, ik heb er de laatste keer uitvoerig over gesproken. Wie het misschien de eerste keer niet zo goed in zich heeft opgenomen – en dat is immers vaak het geval – die moet het nog maar eens heel precies nalezen en erover nadenken.”

VRAAG: Na de laatste zitting heb ik voor de eerste keer, sinds ik deel uitmaak van deze groep, ervaren dat wanneer je je werkelijk opent en om geestelijke hulp vraagt je direct antwoord krijgt, als je tenminste het geluk hebt om eraan te denken.

“Dit is geen ‘geluk’ in de zin van kans of toeval. Dit is ook een training die je net als alle andere door een dagelijks voornemen kunt bevorderen.”

Ja, maar ik heb het nu pas geleerd. Is dat wat je ons in deze cursussen gaat leren, dat wat ik nu juist ervaren heb?

“Ja, precies. Ik zeg jullie ook, het kan bij ieder van jullie weer op een andere manier gebeuren. Het hangt hierbij helemaal af van hoe het gesteld is met ieders karakter, de individuele talenten en eigenaardigheden. Iedereen zal het weer anders beleven.”

VRAAG: In verband met het instinct van het dier: het is toch ook zo, dat bij sommige mensen, die niet kunnen zien of horen, bepaalde instincten veel uitgesprokener aanwezig zijn dan bij andere mensen?

“Ja, dat is helemaal juist. Het is ook hier, net zoals bij het dier, een compensatie.”

VRAAG: Wanneer een mens in zijn leven iets heeft dat steeds weer terugkomt, dat het om zo te zeggen een 'patroon' wordt, moet je dan niet aannemen – als het niet iets uitgesproken slecht is – - dat het misschien simpelweg een of andere door God gewilde moeilijkheid is?

“Geen enkele moeilijkheid is werkelijk door God gewild, lieve mensen. Maar God heeft de wetten zo gemaakt dat de mens boven de door hemzelf veroorzaakte moeilijkheden uit moet komen. Of het nu om karma gaat – dus of de oorsprong in een vroeger leven te vinden is – of om iets in het huidige leven.” *Maar hoe kun je deze moeilijkheid oplossen?*

“Dat is een goede vraag. In de eerste plaats door niet krampachtig te proberen deze moeilijkheid uit de weg te ruimen, maar door eerst de situatie aan te durven gaan en te accepteren als een gerechtvaardigd gevolg. Doe dat ook wanneer je aanvankelijk nog niet weet wat de oorzaak is, maar doe dat in het besef dat God rechtvaardig is en jullie op de snelst mogelijke manier naar het geluk toe wil leiden, ook al kan het alleen maar over een pad vol hindernissen gaan. Vraag God met heel je hart om je te laten zien of je in dit leven al iets kunt veranderen en in hoeverre. Wanneer jullie hele streven gericht is op het geestelijke leven en op jullie ziel dan zullen jullie hier al veel, zelfs een zwaar karma, kunnen oplossen. Deze verbinding kan jullie daartoe helpen jullie te leren wat nodig is om de verbinding met Gods wereld zelf tot stand te brengen. Dan zullen de nodige inzichten komen, dat kan ik jullie beloven. Eerst moet aan de fundamentele basisvoorwaarden voldaan worden. Deze zijn: regelmatig de noodzakelijke tijd en moeite opbrengen om alle persoonlijke weerstanden te overwinnen, wat ze ook elke keer maar mogen zijn. Geleidelijk aan zal al het weten, dat jullie nodig hebben om zulke moeilijke punten op te lossen tot jullie komen. Wanneer het doel en

streven van de mens er niet op gericht is om het zo gemakkelijk mogelijk te hebben, maar om geestelijk te leren, hoger te stijgen, te overwinnen, wanneer men dus de wil heeft om uit zo'n moeilijkheid te leren, in plaats van hem alleen maar oppervlakkig uit de weg te willen ruimen, dan wordt het weten gegeven. Jullie zullen dus steeds diepgaander leren begrijpen dat iedere moeilijkheid niet alleen een oorzaak heeft maar ook een doel. Doel en reden zijn nauw met elkaar verbonden; ze hebben een relatie. Iedere moeilijkheid kan dienen om die te bevrijden en te verheffen wanneer de mens dat wil. Het komt er alleen maar op aan hoe men zich tegenover de moeilijkheid opstelt, wat men bereid is daarmee te doen, hoe men haar aanpakt. Dat ligt in de vrije wil van de mens. Zo zullen jullie leren onderscheid te maken waar jullie, door je aardse doen nu al iets kunnen of zullen veranderen en waar dat niet mogelijk is. In het laatste geval moet geleerd worden om je niet krampachtig te sluiten en gevoelsmatig je zin door te willen drijven. Leer juist te aanvaarden wat vaak niet gemakkelijk is. In het eerste geval betekent het vaak een overwinning om juist dat te doen wat je nu en dan het moeilijkst vindt."

VRAAG: De moeilijkheid is toch juist dat je vaak niet weet welke van beide alternatieven de juiste is?

"Deze kennis wordt jullie op deze weg toch gegeven, dat kunnen jullie juist ontdekken, net als vele andere dingen en jullie zullen het ontdekken wanneer je het maar werkelijk probeert. Zou ik jullie bijv. het antwoord op zulke vragen geven, dan zouden jullie het toch niet aannemen als het jullie niet zou schikken en wanneer jullie er innerlijk nog niet open voor staan. Wie echter de deur in zichzelf opent, kan zonder meer zelf het antwoord van zijn geestvrienden krijgen. Door middel van deze cursus wil ik jullie graag helpen bij het openen van deze deur.

Lieve vrienden, ga in vrede, Gods zegen is bij jullie allemaal. Gegroet in de naam van God."

Deze lezing werd oorspronkelijk in het Duits gegeven via Eva Pierrakos in 1957. 'The Pathwork Foundation' heeft deze lezing in Engelse vertaling uitgegeven als 'An Unedited Lecture' onder de titel: 'God: Father Image; The Third Kingdom: Matter'. Laatste herziening van de Nederlandse vertaling uit het Duits in 2011. © Stichting Padwerk Nederland, uitgave 2015.

